

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/173/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312213897
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1312213897.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Janky Richterovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom: Pribinova 25, Bratislava, zastúpenému advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom: Grösslingova 4, Bratislava proti žalovanému: Slovenská republika konajúca prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom: Župné námestie č. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III, č.k.: 9C/129/2012-51 zo 20.01.2014 a na odvolanie žalobcu proti uzneseniam Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 05.10.2012 č.k. 9C/136/2012-8, 05.10.2012 č.k. 9C/138/2012-8, 05.10.2012 č.k. 9C/139/2012-8, 05.10.2012 č.k. 9C/135/2012-8, 05.10.2012 č.k. 9C/134/2012-8, 05.10.2012 č.k. 9C/132/2012-8, 05.10.2012 č.k. 9C/131/2012-8, zo dňa 05.10.2012 č.k. 9C/129/2012-8 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Odvolací súd napadnuté uznesenia súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému sa **p r i z n á v a** náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Uznesením zo dňa 20.08.2013 č. k. 9C/129/2012-29 Okresný súd Bratislava III spojil na spoločné konanie konania vedené na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 9C/129/2012, 9C/132/2012, 9C/131/2012, 9C/134/2012, 9 C/135/2012, 9C/136/2012, 9C/138/2012, 9C/139/2012 na spoločné konanie, vedené pod č.k. 9C/129/2012. S poukazom na ust. § 112 ods. 1 O.s.p.

2. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobné návrhy pôvodne vedené pod vyššie uvedenými sp. zn. v celosti zamietol. Žalovanému súd nepriznal náhradu trov konania.

3. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil tým, že Návrhmi, podanými na súd 27.09.2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi vydania medzitýmneho rozsudku podľa § 152 ods. 2, veta druhá O.s.p., ktorým by súd určil, že odporca je zodpovedný za vznik škody navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava III, pretože tento nerozhodol o jeho návrhoch na zmenu súdneho exekútora exekučných konaniach, v návrhoch vyšpecifikovaných, vedených pre pohľadávky navrhovateľa, vzniklé nespĺnením záväzkov vyplývajúcich zo zmlúv o úveroch jednotlivými dlžníkmi (povinnými).

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s jednotlivými podaniami, výpisom 2 Obchodného registra navrhovateľa, obsahom pripojených exekučných spisov, jednotlivými judikátmi a právnickou literatúrou,

o ktorej sa zmienili sporové strany v písomných prejavoch, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil nasledujúci skutkový stav:

5. Z výpisu Obchodného registra mal súd za preukázané, že navrhovateľ vznikol ako obchodná spoločnosť dňa 14.03.2001, predmetom jeho činnosti okrem iného je i poskytovanie úverov z vlastných zdrojov.

6. Z obsahu pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu

7. č. 36 Er 2344/2002 súd zistil, že pod touto spisovou značkou na Okresnom súde Bratislava vedie exekučné konanie vo veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o., ICO: 3580 7598, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25 (predtým Račianska 42/A) proti povinnému: J. M., G. XX.XX.XXXX, pre vymôžeme pohľadávky vo výške 9 450 Sk (313,68 €) s príslušenstvom. Návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora bol tunajšiemu súdu doručený dňa 23.11.2010, súd uznesením zo dňa 05.04.2011, č.k 36 Er 2344/02-11 návrhu na zmenu exekútora vyhovel, vo veci bolo podané odvolanie. V období od podania návrhu na súd oprávneným na zmenu exekútora až po samotné vydanie uznesenia o vyhovení návrhu súdom predchádzala korešpondencia medzi súdom a súdnym exekútorom, a to za účelom rozhodnutia o návrhu na zmenu exekútora. Predmetný originál exekučného spisu bol doručený tunajšiemu súdu so sprievodným listom až dňa 29.03.2011.

8. č. 36Er 1462/2003 súd zistil, že pod touto spisovou značkou na Okresnom súde Bratislava viedlo exekučné konanie vo veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o., IČO 35807598, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25 proti povinnému : M. I., G. XX.XX.XXXX, pre vymôžeme pohľadávky vo výške 9 450 Sk (313,68 €) s príslušenstvom. Návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora bol tunajšiemu súdu doručený dňa 28.10.2009, súd uznesením zo dňa 21.06.2010 č.k 36 Er 1462/2003-10 návrhu na zmenu exekútora vyhovel, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 03.08.2010. V období od podania návrhu na súd oprávneným na zmenu exekútora až po samotné vydanie uznesenia o vyhovení návrhu súdom predchádzala korešpondencia medzi súdom a súdnym exekútorom a to za účelom rozhodnutia o návrhu na zmenu exekútora. Predmetný originál exekučného spisu bol doručený tunajšiemu súdu so sprievodným listom až dňa 09.02-2010.

9. č. 36Er 3115/2002 súd zistil, že pod touto spisovou značkou na Okresnom súde Bratislava III sa viedlo exekučné konanie vo veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o., IČO: 35807598, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25 proti povinnému : O. M., G. XX.XX.XXXX, pre vymôžeme pohľadávky vo výške 15 120 Sk (501,89 €) s príslušenstvom. Návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora bol tunajšiemu súdu doručený dňa 14.10.2009, súd uznesením č.k. 36 Er 3115/2002-11 vyhovel návrhu na zmenu exekútora, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.08.2010. Predmetný exekučný spis za účelom rozhodnutia o návrhu bol súdu doručený až 03.05.2010.

10. „ č. 36 Er 2703/2002 súd zistil, že pod touto spisovou značkou sa na Okresnom súde Bratislava III viedlo exekučné konanie vo veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o., ICO : 35S07598, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25 proti povinnému : B. A., G. XX.XX.XXXX, pre vymoženie pohľadávky vo výške 34 000 Sk (1 128,59 €) s príslušenstvom. Návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora bol tunajšiemu súdu doručený dňa 14.10.2009, súd uznesením zo im 03.06.2010, č.k 36 Er 2703/02-12 návrhu na zmenu exekútora vyhovel, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.07.2010. V období od podania návrhu na súd oprávneným na zmenu exekútora až po samotné vydanie uznesenia o vyhovení návrhu súdom predchádzala korešpondencia medzi súdom a súdnym exekútorom, originál exekučného spisu bol postúpený na súd dňa 26.03.2010.

11. - č. 34 Er 1964/2002 súd zistil, že pod touto spisovou značkou na Okresnom súde Bratislava III sa viedlo exekučné konanie vo veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o., ICO: 35807598, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25 proti povinnému : O. P., G. XX.XX.XXXX, pre vymoženie pohľadávky vo výške 13 500 Sk (448.12 €) s príslušenstvom. Návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora bol súdu doručený dňa 14.10.2009, súd uznesením zo dňa 10.08.2010 č.k 34 Er 1964/2002-13 návrhu na zmenu exekútora vyhovel, 2.07.2010.

12. Č. 36 Er 2762/2002 súd zistil, že pod touto spisovou značkou sa na Okresnom súde Bratislava III viedlo exekučné konanie vo veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o., ICO : 35807598, so sídlom v

Bratislave, Pribinova 25 proti povinnému: M. M.P., G. XX.XX.XXXX pre zloženie pohľadávky vo výške 17 160 Sk (569,61 €) s príslušenstvom. Návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora bol tunajšiemu súdu doručený dňa 06.10.2010, súd uznesením zo dňa 02.02.2011, 36 Er 2762/2002-13 návrhu na zmenu exekútora vyhovel, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.03.2011. V období od podania návrhu súdom predchádzala korešpondencia medzi súdom a súdnym exekútorom. Originál) tunajšiemu súdu so sprievodným listom dňa 14.12.2010.

13. č. 34 Er 1714/2003 súd zistil, že pod touto spisovou značkou sa na Okresnom súde Bratislava III viedlo exekučné konanie vo veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o., IČO 35807598, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25 proti povinnému : M. K., G. XX.XX.XXXX pre vymoženie pohľadávky vo výške 19 640 Sk (651,93 €) s príslušenstvom. Návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora bol tunajšiemu súdu doručený dňa 25.11.2010, súd uznesením zo dňa. 14.03.2011, č.k. 34 Er 1714/2003-14 návrhu na zmenu exekútora vyhovel, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.04.2012. V období od podania návrhu na súd oprávneným na zmenu exekútora až po samotné vydanie uznesenia o1 návrhu súdom predchádzala korešpondencia medzi súdom a súdnym exekútorom. Originál exekučného spisu bol doručený súdu so sprievodným listom dňa 25.02.2011.

14. č. 34 Hr 1428/2003 súd zistil, že pod touto spisovou značkou sa na Okresnom súde Bratislava III viedlo exekučné konanie vo veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o., IČO : 3 5807598, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25 proti povinnému : M. I., G. XX.XX.XXXX pre vymoženie pohľadávky vo výške 30 000 Sk (995,82 €) s príslušenstvom. Súd uznesením zo dňa 15.03.2011, č.k. 34 Er 1428/2003-19 návrhu na zmenu exekútora vyhovel, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.07.2011. V období od podania i na súd oprávneným na zmenu exekútora až po samotné vydanie uznesenia o vyhovení súdom predchádzala korešpondencia medzi súdom a súdnym exekútorom. Originál exekučného spisu bol doručený tunajšiemu súdu so sprievodným listom zo dňa 16.02.2011.

15. Lustráciou v registri exekučných vecí - Er bolo zistené, že počet nevybavených exekučných vecí na Okresnom súde Bratislava III k 31.12.2009 predstavoval 43 855 vecí, k 31.12.2010 spolu 47 436 vecí a k 31.12.2011 spolu 52014 vecí. Lustráciou v registri Spr. tunajšieho súdu bolo zistené, že v exekučných veciach zhora uvedených v rokoch 2010 až 2012 - bola podaná sťažnosť na prieťahy v konaní.

16. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že vo všetkých návrhoch, spojených do tohto konania navrhovateľ nepreukázal ani len základ sporu - zodpovednosť odporcu za vznik škody.

17. Ako vyplýva zo zhora uvedenej chronológie obsahu jednotlivých exekučných spisov súdu, k čiastočne oneskorenému vyhoveniu návrhom na zmenu exekútora došlo prevažne v dôsledku oneskoreného postúpenia exekučného spisu, teda nie z viny konajúceho súdu, teda niet na mieste zodpovednosť, ktorú pretraktuje vo svojich návrhoch sám oprávnený - navyše s nesprávnym vyšpecifikovaním „ tzv. dní omeškania“. neposlednom rade treba dať do Farnosti, že napriek množstvu judikátov, ktorými operuje navrhovateľ vo svojom odôvodnení v návrhu, súd sa stotožňuje s vyjadrením odporcu, že v danom konaní súd nie je oprávnený skúmať tzv. prieťahy v konaní. Podľa judikatúry i samotnej Ústavy SR je zrejmé, že „zbytočné prieťahy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na v zákone ustanovené lehoty na vykonanie toho - ktorého úkonu sudcu alebo iného štátneho orgánu. Porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v zmysle Čl. 48 ods. 2 ústavy nemožno vyvodzovať len zo skutočnosti, že štátny orgán dôsledne nepostupoval v zákonom ustanovených lehotách.

18. Súd dáva takisto do pozornosti samotnú nečinnosť navrhovateľa, ktorý nevyužil žiadne zákonné prostriedky na to, aby zabránil tzv. škode (viď lustrum sťažností v spornom období), vzniku ktorej podľa jeho tvrdenia, avšak ničím v konaní nepreukázaného, malo dôjsť.

19. Súd považoval všetky tvrdenia navrhovateľa ohľadne rizika, atď. za účelové z jeho strany a nebral tieto vôbec do úvahy, mal za to, že navrhovateľ neuniesol dôkazné bremeno ani vzniku škody ako takej, jej celkovej výšky, ani príčinnej súvislosti, teda navrhovateľ nenaplnil zákonné atribúty, spojené so vznikom zodpovednosti za škodu v zmysle hmotného práva. Navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal vznik škody, ním vyšpecifikované sumy, ktoré mal použiť v súvislosti so správou pohľadávky, výkonov zamestnancov, informačného systému, administratívy, urgencye a pod., ničím súdu nepreukázal, išlo len o všeobecné tvrdenia, ničím nepodložené. Súd sa tak isto nezaoberal ani

námietkou premlčania zo strany odporcu, danou paušálne vo všetkých vyjadreniach v obdobných sporoch, nakoľko konkrétne tento prípad sa netýka.

20. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý z odvolacích dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 O.s.p. žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f/, g/, h/ O.s.p. v celom rozsahu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Súdu prvého stupňa vyčítal prejednanie veci v neprítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa, nakoľko vo veci neboli splnené podmienky podľa § 101 ods. 2 O.s.p., keď navrhovateľ riadne a včas požiadal z dôležitých dôvodov, ktorých existenciu preukázal priloženými listinnými dôkazmi, o zrušenie nariadeného pojednávania a vyslovil, že trvá na osobnej účasti právneho zástupcu na predmetnom pojednávaní. Uvedeným postupom súdu došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti konania, keď navrhovateľ nemal možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam a dôkazom odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal. Opätovne navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že sudcu, ktorému bola vec pridelená náhodným výberom na prejednanie a rozhodnutie veci, je potrebné z konania vylúčiť. Len samotná skutočnosť, že krajský súd nezhliadol dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Podľa navrhovateľa je tomu tak aj preto, že rozhodnutie krajského súdu o námietke zaujatosti je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach (napr. uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 17. 10. 2012, sp. zn. 11NcC/46/2012-24). Vzhľadom na navrhovateľom podanú ústavnú sťažnosť pre porušenie práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu, nebolo a nie je prípustné, aby sa pokračovalo v konaní, v ktorom vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Z uvedeného dôvodu navrhovateľ napadol aj vecnú správnosť výroku o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania. Meritórne rozhodnutie veci vylúčeným sudcom pritom neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj z dôvodu, že v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., proti ktorému je prípustné odvolanie. V ďalšom navrhovateľ tvrdil, že vo veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. V situácii, kedy bolo vo veci potrebné vykonať dokazovanie listinami, založenými v exekučnom spise a za stavu, kedy sa odporca vôbec nevyjadril k podanej žalobe, mal súd navrhovateľovi umožniť uplatňovať svoje stanoviská k skutkovým, ale aj právnym otázkam nastoleným samotným súdom v súvislosti s nesprávnym úradným postupom a výškou spôsobenej škody, a ak tak neurobil a vo veci s konečnou platnosťou meritórne rozhodol, porušil právo navrhovateľa na kontradiktórny súdny proces. Navyiac z odôvodnenia rozhodnutia nie je poznateľný pôvod listín, oboznámením ktorých bolo vykonané dokazovanie, t. j. či sa skutočne jednalo o listiny založené v exekučnom spise. Prvostupňový súd tiež ignoroval ust. § 153b O.s.p. a vo veci nerozhodol kontumačným rozsudkom, ktorého základom by bol navrhovateľom tvrdený skutkový stav, a to aj napriek tomu, že odporca na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu, nereagoval. Navrhovateľ namietol predčasnosť rozhodnutia vo veci samej z dôvodu súbežného rozhodovania o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. Nakoľko vydaním rozhodnutia vo veci samej predbehol súd prvého stupňa účinky právoplatného rozhodnutia o prerušení konania, odňal navrhovateľovi možnosť konať pred súdom.

21. Odporca sa k podanému odvolaniu v súdom stanovenej lehote nevyjadril.

22. Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok platného a účinného od 1.7.2016 (ďalej len „C.s.p.“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predo dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

23. Odvolací súd, viazaný rozsahom (§ 379 C.s.p.) a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

24. V prejednávanej veci súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na správne a dostatočne zistenom skutkovom stave veci, ktorý po právnej stránke správne posúdil a svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil, aj náležite a presvedčivo odôvodnil (§ 157 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, podľa ktorého navrhovateľ v konaní nepreukázal splnenie všetkých zákonom kumulatívne stanovených podmienok pre založenie objektívnej zodpovednosti odporcu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom súdu v exekučnom konaní v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase (existencia nesprávneho úradného postupu, vznik

majetkovej škody, resp. nemajetkovej ujmy a kauzálny nexus medzi vzniknutou škodou a nesprávnym úradným postupom). Súčasne odvolací súd konštatuje, že návrhu navrhovateľa by nebolo možné vyhovieť, aj pokiaľ postup exekučného súdu by bol vyhodnotený ako zbytočné priesťahy v konaní, nakoľko navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal vznik majetkovej škody a príčinnú súvislosť medzi údajnou škodou a nesprávnym úradným postupom. S poukazom na ust. § 17 zák. č. 514/2003 Z. z. poškodenému sa priznáva skutočná škoda, ako reálny úbytok na jeho majetkových hodnotách a ušlý zisk ako očakávané rozmnoženie majetkových hodnôt pri pravidelnom a škodovou udalosťou neovplyvnenom priebehu vecí. Zo spisu je prítom aj odvolaciemu súdu zrejme, že navrhovateľ nepredložil žiaden relevantný dôkaz na preukázanie vzniku a výšky majetkovej škody, ktorá mu údajne mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom exekučného súdu. Obsah exekučného spisu pritom nepotvrdil ani vznik výdavkov navrhovateľa v súvislosti s urgenciami exekučného súdu. Navyše škoda, tak ako si ju vyčíslil navrhovateľ, t. j. paušálne vyčíslené administratívne výdavky, nemôže v žiadnom prípade odrážať skutočnú škodu vzniknutú navrhovateľovi v tomto konkrétnom prípade, ktorú by bolo možné aj riadnym spôsobom verifikovať. Nakoľko navrhovateľ nepreukázal vznik skutočnej majetkovej škody, nemôže byť v danom prípade splnená ani tretia podmienka zodpovednostného vzťahu, ktorou je kauzálny nexus medzi nesprávnym úradným postupom a spôsobenou škodou.

Navrhovateľ rovnako neunesol dôkazné bremeno ani v časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy. Skutočnosť, že právo na náhradu škody, spôsobenej nesprávnym úradným postupom, nie je absolútne, ale podlieha zákonným obmedzeniam, upravujúcim predpoklady na jej uplatnenie, potvrdil už Ústavný súd Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. II. ÚS 467/08. K týmto predpokladom patrí v zmysle ust. § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z. preukázanie následkov, ktoré vznikli poškodenému v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci v súkromnom živote a spoločenskom uplatnení. U právnických osôb sa skúma predovšetkým dopad nesprávneho úradného postupu na dobrú povesť právnickej osoby, či neistota v plánovaní, rozhodovaní a problémy spôsobené vedeniu spoločnosti. Navrhovateľ síce tvrdil, že nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila jeho ďalšie podnikateľské postupy a zneistila ho v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať, avšak ani na podporu týchto (subjektívnych) tvrdení nepredložil žiadne dôkazy, čo prvostupňový súd správne vyhodnotil v jeho neprospech. Pokiaľ navrhovateľ v súvislosti s nárokom na nemajetkovú ujmu ujomu poukazyval na porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, odvolací súd len dopĺňa, že samotné porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov patrí výlučne do právomoci ústavného súdu. Všeobecný súd by preto nemohol v tomto konaní skúmať, či bolo porušené ústavné právo navrhovateľa a žiadne konanie, v ktorom bol konštatovaný priesťah v konaní sa nevedelo, resp. navrhovateľ túto skutočnosť netvrdil, ani nepreukázal. Navyše aj v prípade potvrdeného porušenia ústavných práv by navrhovateľ musel preukázať existenciu konkrétnej nemajetkovej ujmy, čo v danom prípade splnené nebolo. K procesným námietkam odvolateľa, týkajúcim sa porušenia práva na kontradiktórny proces z dôvodu prejednanie veci v neprítomnosti navrhovateľa, s odkazom na ust. § 101 ods. 2 O.s.p. odvolací súd uvádza, že nezistil pochybenie ani v postupe súdu prvého stupňa, ktorý vec prejednal v neprítomnosti účastníkov konania. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že navrhovateľ dňa 24.09.2014 doručil súdu žiadosť o zrušenie termínu pojednávania, nariadeného na 02.10.2014 z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu a návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti navrhovateľa. Súd prvého stupňa správne vyhodnotil predmetnú žiadosť navrhovateľa ako nedôvodnú, keďže o námietke navrhovateľa o zaujatosti zákonného sudcu bolo rozhodnuté Krajským súdom v Bratislave ako súdom nadriadeným, postupom podľa § 16 ods. 1 O.s.p. uznesením zo dňa 22.10.2012 č.k. 11NcC/71/2012-22 tak, že zákonný sudca Okresného súdu Bratislava II nie je vylúčený z pojednávania a rozhodovania vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 17C/196/2012. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 02.11.2014. Odvolací súd v tejto súvislosti pripomína, že otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca, môže preskúmať len súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, a nie ústavný súd v konaní o ústavnej sťažnosti navrhovateľa. Predmetný záver bol vyslovený aj Ústavným súdom Slovenskej republiky, ktorý už v čase podania žiadosti o odročenie pojednávania a prerušenie konania uznesením č.k. III. ÚS 295/2013-12, zo dňa 2.7.2013, ústavnú sťažnosť navrhovateľa v danej veci pre nedostatok právomoci odmietol. Súd prvého stupňa preto správne zamietol návrh na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. a správne postupoval, keď v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v neprítomnosti účastníkov konania. Právne bezvýznamným je aj tvrdenie navrhovateľa, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko prostredníctvom vykonaného pojednávania chcel predložiť dôkazy o výške vzniknutej

majetkovej škody, a to znalecký posudok, ktorého vypracovanie zabezpečil, nakoľko povinnosťou účastníka konania je podľa § 120 ods. 1 O.s.p. označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom navrhovateľ si túto povinnosť nesplnil, keď na existenciu znaleckého posudku ani v návrhu na začatie konania nepoukázal a tento v priebehu prvostupňového konania (a ani v odvolacom konaní) súdu nepredložil. Relevantnosť odvolacej námietky nestrannosti a zaujatosti konajúceho sudcu vylučuje skutočnosť, že po postupe podľa § 16 ods. 1 O.s.p. bolo Krajským súdom v Bratislave ako nadriadeným súdom vyššie označeným uznesením rozhodnuté, že zákonný sudca nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania danej veci. Ani v odvolacom konaní druhostupňový súd nezistil žiadne iné skutočnosti spochybňujúce nestrannosť zákonného sudcu.

Rovnako nedôvodnou je aj námietka arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ktoré plne zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozsudku uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., a preto nemôže zakladať odvolací dôvod podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. (odňatie možnosti konať pred súdom). Odvolaciemu súdu sa javia byť bez akéhokoľvek racionálneho základu aj tvrdenia navrhovateľa v tom smere, že z odôvodnenia rozhodnutia nie je poznateľné, či išlo o listiny (ktorými bolo vykonané dokazovanie) založené v exekučnom spise. Z obsahu spisového materiálu, ako aj z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že súd prvého stupňa skutkový stav zisťoval aj z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 36Er/27/2009, ktorého oboznámenie požadoval samotný navrhovateľ. Inú skutočnosť nie je možné vyvodiť ani z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

26. Predtým, než zo strany súdu prvej inštancie uznesením zo dňa 20.08.2013 č. k. 9C/129/2012-29 došlo k spojeniu vecí na spoločné konanie, Okresný súd Bratislava III napadnutými obsahovo totožnými uzneseniami zo dňa 05.10.2012 č.k. 9C/136/2012-8, 05.10.2012 č.k. 9C/138/2012-8, 05.10.2012 č.k. 9C/139/2012-8, 05.10.2012 č.k. 9C/135/2012-8, 05.10.2012 č.k. 9C/134/2012-8, 05.10.2012 č.k. 9C/132/2012-8, 05.10.2012 č.k. 9C/131/2012-8, zo dňa 05.10.2012 č.k. 9C/129/2012-8 t. j. v každej z týchto vecí, uložil žalobcovi povinnosť, aby v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia zaplatil súdny poplatok za námietku zaujatosti vo výške 66,00 eur, pričom súdny poplatok bol súdom vyrubený podľa položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

27. Uvedené uznesenia, predtým, než došlo k spojeniu vecí na spoločné konanie, napadol v zákonom stanovenej lehote samostatnými odvolaniami žalobca. Odvolania žalobcu smerujúce proti vyššie uvedeným uzneseniam boli v každej veci obsahovo totožné. V dôvodoch každého odvolania žalobca uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za neopodstatnené a bez právneho významu, nakoľko nepodal súdu námietku zaujatosti podľa ust. § 15a ods. 1 O.s.p. Žalobca ďalej uviedol, že v úvode svojej žaloby uviedol skutočnosti preukazujúce fakt, že inak vecne a miestne príslušný okresný súd nemôže vo veci konať, pretože jeho sudcovia sú z prejednávania veci vylúčení, keďže majú pomer k veci a účastníkom konania a sú teda vo veci zaujatí (§ 14 O.s.p.). Podľa názoru navrhovateľa Okresný súd Čadca má preto postupovať zákonným spôsobom a podľa ust. § 12 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 12 ods. 3 O.s.p. požiadať príslušný krajský súd, aby prikázal vec na prejednanie inému súdu toho istého stupňa, pričom vo veci nejde o vhodnosť ale nutnosť. Z tohto dôvodu musí byť vec prikázaná inému súdu, aby bolo konanie spravodlivé a vo veci samej rozhodoval nestranný zákonný sudca. Ďalej podotkol, že z judikatúry ústavného súdu možno vyvodiť, že tvrdenie účastníka konania, podľa ktorého v jeho veci nekoná zákonný sudca, treba považovať za námietku zaujatosti, a to z objektívneho pohľadu (II. ÚS 331/09). Ak by aj súd mal za to, že vo veci je nutné uhradiť poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky 17a zákona o súdnych poplatkoch, navrhovateľ tvrdil, že mu nie je možné uložiť povinnosť platiť súdne poplatky. Žalobca zastával názor, že podľa ust. § 4 ods. 1 písm. k) zákona o súdnych poplatkoch je súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatkov oslobodené a rovnako sa to týka poplatkov za podané návrhy vo veci samej, znalecké dokazovanie či návrhy na vylúčenie sudcov. V zmysle cit. ust. preto žalobca v konaní súdne poplatky neplatí. V závere odvolania žalobca žiadal, aby súd konal bez prietahov podľa ust. § 12 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 12 ods. 3 O.s.p. a otázku prikázania veci inému súdu postúpil príslušnému krajskému súdu na rozhodnutie.

28. Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok platného a účinného od 1.7.2016 (ďalej len „CSP“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

29. Odvolací súd, viazaný rozsahom (§ 379 C.s.p.) a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolania žalobcu nie sú opodstatnené.

30. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 30.9.2012, súdne poplatky (ďalej len „poplatky“) sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry (ďalej len "poplatkový úkon") uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „sadzobník“), ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

31. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) citovaného zákona poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok za návrh.

32. Podľa § 5 ods. 1 písm. g) citovaného zákona poplatková povinnosť vzniká podaním námietky zaujatosti účastníkom konania podľa osobitného predpisu.

33. Podľa § 4 ods. 1 písm. k) citovaného zákona od poplatku je oslobodené súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom.

34. Podľa § 4 ods. 4 citovaného zákona sa oslobodenie podľa odsekov 1 a 2 vzťahuje aj na konanie o odvolaní, dovolaní, obnove konania a výkone rozhodnutia alebo exekúcií.

35. Podľa Položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy citovaného zákona sa platí súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti účastníkom konania 66 eur.

36. Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že žalobca sa návrhmi vo veci samej, doručeným súdu prvej inštancie dňa 27.09.2012, v každej jednotlivjej veci domáha náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava III. Žalobca vo svojich návrhoch žiadal, aby nadriadený súd rozhodol pred prvotným prejednaním veci o prikázaní veci (tohto sporu) inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného Okresného súdu Bratislava III sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a účastníkom konania. To znamená, že v každej z následne spojených vecí žalobca uplatnil námietku zaujatosti všetkých sudcov Okresného súdu Bratislava III v zmysle § 49 a § 52 CSP (v čase podania žaloby § 14 a § 15a O.s.p.) Žalobcovi vznesením námietky zaujatosti v zmysle citovanej Položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov vznikla poplatková povinnosť vo výške 66,- eur.

37. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom žalobcu uplatneným v jednotlivých totožných odvolaniach, že žalobcovi nie je možné uložiť poplatok za vznesenie námietky zaujatosti, nakoľko súdne konania vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sú v zmysle § 4 ods. 1 písm. k) zákona o súdnych poplatkoch, v znení účinnom do 30.9.2012, od platenia súdnych poplatkov oslobodené. V zmysle judikatúry Ústavného súdu SR (uznesenie Ústavného súdu SR z 30. marca 2011, sp. zn. II. ÚS 124/2011) vecné oslobodenie občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch sa nevzťahuje aj na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov. Od povinnosti zaplatiť tento poplatok možno oslobodiť účastníka iba postupom podľa § 254 CSP. Vecné oslobodenie strany sporu od súdneho poplatku podľa § 4 zákona o súdnych poplatkoch sa vzťahuje iba na súdny poplatok za návrh (§ 4 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch), za odvolanie, dovolanie, návrh na obnovu konania, výkon rozhodnutia a exekúciu (§ 4 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch).

38. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov napadnuté uznesenia zo dňa 05.10.2012 č.k. 9C/136/2012-8, 05.10.2012 č.k. 9C/138/2012-8, 05.10.2012 č.k. 9C/139/2012-8, 05.10.2012 č.k.

9C/135/2012-8, 05.10.2012 č.k. 9C/134/2012-8, 05.10.2012 č.k. 9C/132/2012-8, 05.10.2012 č.k. 9C/131/2012-8, zo dňa 05.10.2012 č.k. 9C/129/2012-8 ako vecne správne v zmysle § 381 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil

39. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. V odvolacom konaní súd vzhľadom na to, že potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania priznáva v rozsahu 100%.. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

40. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p., § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).